

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1376/2026
26.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Ружица Лекић адвокат из ..., против извршног дужника Града Пожаревца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Пожаревца, ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж-И 221/25 од 16.10.2025. године, у седници одржаној 26.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж-И 221/25 од 16.10.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног дужника изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж-И 221/25 од 16.10.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж-И 221/25 од 16.10.2025. године одбијена је жалба извршног дужника и потврђено решење јавног извршитеља Зорице Милошевић из ... ИИ 85/25 од 23.07.2025. године, исправљено решењем ИИ 85/25 од 14.08.2025. године, којим је усвојен предлог за извршење извршног повериоца поднет 19.06.2025. године на основу правноснажног и извршног решења Општинског суда у Пожаревцу Р 633/92-01 од 30.06.1994. године и одређено извршење према извршном дужнику ради наплате новчаног потраживања тако да је утврђена висина трошкова у укупном износу од 16.398,00 динара и то на име опредељених трошкова поступка и трошкова предујма и обавезан извршни дужник да извршном повериоцу надокнади износ од 10.993,50 динара на име главног дуга са каматом обрачунатом у висини раста цена на мало према последњим објављеним подацима републичког органа надлежног за послове статистике почев од 15.10.2010. године до исплате, неизмирене камате на главни дуг обрачунате до 14.10.2010. године у износу од 1.379.413,88 динара, износ од 9.000,00 динара на име трошкова пуномоћника извршног повериоца за састав предлога за извршење, износ од 7.398,00 динара на име трошкова поступка пред јавним извршитељем и одређен предмет и средство извршења.

Против правноснажног решења донетог у другом степену извршни дужник је благовремено изјавио ревизију у смислу члана 404. ЗПП због погрешне примене материјалног права а ради уједначавања судске праксе.

Извршни поверилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног дужника као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. а у вези са чланом 420. став 6. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је одређивање извршења ради наплате новчаног потраживања на основу извршне исправе, решења Општинског суда у Пожаревцу Р 633/92-01 од 30.06.1994. године у вези решења Окружног суда у Пожаревцу Гж 1348/94 од 31.10.1994. године којим је обавезан противник предлагача „Фабрика шећера“, предузеће у друштвеној својини из Пожаревца да између осталог и предлагачу АА као једном од наследника ранијег сопственика за одузети део катастарске парцеле ... њива 1. класе у потесу ... површине 1.46,48 ха исплати на име новчане накнаде износ од 43.974,00 нових динара са припадајућом каматом. Извршна исправа – решење је донето у поступку вођеном на основу правноснажног решења Комисије за враћање одузетог земљишта за Општину Пожаревац бр. 464-91/91 од 15.06.1992. године а на основу одредби Закона о начину и условима признања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршени обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа. Овим решењем је „Фабрика шећера“ предузеће у друштвеној својини из Пожаревца обавезана на исплату новчане накнаде за одузето земљишта која исплата није извршена јер је над овим предузећем решењем СТ 572/2010 од 14.10.2010. године отворен поступак стечаја. Претходило му је закључење принудног поравнања 22.12.1998. године којим се дужник обавезао да повериоцима, али не и овде повериоцу јер је његово потраживање оспорено, исплати 100% потраживања. Пресудом Привредног суда у Пожаревцу П 431/2011 од 21.12.2011. године утврђено је потраживање тужиоца, овде извршног повериоца према туженом, „Фабрика шећера“ предузеће у друштвеној својини из Пожаревца у износу од 10.993,50 динара са каматом по стопи из наведеног закона за период од 31.10.1994. године закључно са 14.10.2010. године тј. до отварања стечајног поступка. Како утврђено новчано потраживање повериоца није наплаћено у стечајном поступку то је на основу извршне исправе, решења Општинског суда у Пожаревцу Р 633/92-01 од 30.06.1994. године у вези решења Окружног суда у Пожаревцу Гж 1348/94 од 31.10.1994. године одређено извршење према извршном дужнику Граду Пожаревцу а сходно одредбама члана 12. став 3. Закона о начину и условима признања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршени обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа. Правилно нижестепени судови оцењују да исплатом новчане накнаде може бити обавезана и општина а затим и Република Србија када се извршење ради остварења потраживања према претходном дужнику, организацији која је обавезана на исплату као претходном дужнику није могло спровести на средствима извршења из члана 27. ЗИП и услед тога поступак извршења правноснажно потпуно обустављен и то на основу предлога повериоца а на основу извршне исправе по којој је дужник

одређене организације и правноснажног решења о обустави извршења у односу на ту организацију односно општину. Побијана одлука је у складу са правним ставом Грађанског одељења Врховног суда Србије од 28.02.2000. године и правилном применом материјалног права а пре свега одредбе из члана 1071. Закона о облигационим односима. Правилно је цењен и приговор застарелости обзиром на одредбу члана 86. Закона о стечају.

Из свих ових разлога по оцени Врховног суда не постоје разлози из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији извршног дужника као изузетно дозвољеној обзиром да је материјално право правилно примењено а не постоји разлог за поновно тумачење правних норми на којима је засновано побијано решење, нити је извршни дужник указао на постојање другачије судске праксе ревизијског суда у одлукама са истим чињеничним и правним основом. Стога је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у стау првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члан 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 106/15 ... 9/20) Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. ЗИО која садржи специјална правила поступка извршења прописано је да против правноснажног решења није дозвољена ревизија нити понављање поступка. Како је побијаним решењем одлучено у поступку извршења у коме је према цитираној законској одредби искључено право на изјављивање ревизије то ревизија извршног дужника није дозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП па је на основу изнетог применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**